

[Steen.]

og dels stærkt overdrevet, og mine Ord er ikke for stærke. Jeg vil gerne sige, at hvis Forholdet virkelig er det, hvad Debatten tyder paa, at Oppositionen ikke har andet, ikke har værre Ting at bebrejde Regeringen, end at nu er det kommet dertil, at der er Orden i Finanserne og der er Overskud paa Statsregnskabet, saa ser jeg kommende Tider politisk i Møde med den største Fortrøstning.

Det helt urimelige leverede det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, som mente at have fundet et betegnende Udtryk for de nuværende Regeringspartiers Vanskeligheder i Indledningsordene til Thorkild Gravlands Bog „Sognet“, hvor det hedder, at alle Ting skal være, som de er, og blive, som de var. Hvad maa saa ikke Venstres Vælgere Landet over, hvis de endnu opmærksomt lytter til Venstres Deltagelse i den politiske Agitation, tænke! Nu har de gennem Aar maattet høre paa dette, at naar det ikke var gaaet værre med det nuværende Styre, end det var, saa kunde man takke Landstingets gode Indflydelse herfor, saa skyldtes det alene Landstingets regulerende Indflydelse. Saa sent som under Valgkampen i 1936 lød Venstres Tale fra Sogn til Sogn: Taber vi Flertallet i Landstinget, ja, saa skal vi faa Regeringens og Regeringspartierne sande Ansigt at se, og saa fulgte der en Skildring af, hvorledes vi vilde undergrave, ødelægge og omstyrte alle sande Værdier. Ud fra en sikkert helt rigtig Vurdering af, at en Gentagelse af disse Beskyldninger rettet mod Folkets Flertal gaar dog vist ikke an i Længden, flygter det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen og styrter sig over i Modsætningen. Han forklarer nu i den Tale, han holdt her — og den skal vel gentages Landet over —, at vi egentlig er saa konservative, vi har kun eet Ønske, og det er, at Landstinget skal være, som det er, og skal der endelig ske Forandring med noget, skal det være Tilbageskridt, saa maa det være noget i Retning af, at det igen kan blive, som det engang var. Se, hvis det havde været sandt og rigtigt, saa vilde det have været tilfredsstillende for et Parti som Venstre, der tænker og lever alene i Fortiden og Minderne om denne, men det er ikke sandt, det er ikke rigtigt, og alle ved det. En omfattende og betydningsfuld Reformlovgivning vidner mod Paastanden, og hvis det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen ikke rigtig stoler paa mig, kan han læse efter, naar Fortrykket kommer, hvad hans Formand og Partiordfører sagde i Gaar. Han gav en Skildring, der var lige modsat, han sagde: Ja,

ja, endnu er man ikke gaaet saa vidt i at reformere, i at indfri alle de Løfter, som Folkefronten i Frankrig har gjort, men man er godt paa Vej, og Regeringen har jo endnu mange store og betydningsfulde Ting paa Dagsordenen, pas nu paa, at det ikke gaar jer, som det gaar dem dernede! Hvorfor skal vi nu plusdelig til at sammenlignes med Frankrig? Det skulde vel ikke være, fordi det lige i Dag ikke gaar saa godt dernede, for ellers er det ikke noget, jeg har været udsat for.

Jeg siger videre til det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, at det vilde have været vanskeligt for ikke at sige umuligt for ham at finde et urimeligere Grundlag for en saadan Fremstilling af Regeringspartierne og deres Virksomhed, for saa vidt som det er en Kendsgerning, at det politiske Spørgsmaal, vi har sat øverst paa Dagsordenen, er Spørgsmaalet om selve Landets Forfatning. Hvem var det, der her sagde, at det skulde være, som det er? Hvis min Hukommelse ikke svigter mig, var det Venstre. Og da der ikke længere for Partiet var nogen Mulighed for at blive staaende der, tog Venstre endelig en Beslutning, og den gik ud paa, at maatte det ikke være, som det var, saa skulde det i hvert Fald blive, som det engang tidligere var. Det Tilbageskridt, som Venstre nu arbejder for, forberedte Partiet ganske vist paa den besynderlige Maade, at de udsprede Landet over nogle Rygter om, at skulde der endelig, meget imod Venstres Vilje, foretages Forandringer med Hensyn til Forfatningen, saa vilde Venstre — efter det gamle Ord: skal der være Gilde, saa skal der være Gilde — foreslaa Etkammersystem, og det blev hurtigt forstærket til, at det skulde være rent Etkammer. Det var ikke saa underligt, om vi andre lyttede, for det var noget for os. Men ak, Rygtet talte jo ikke sandt. Det Forslag, Venstre har offentliggjort, saa vidt jeg husker først i „Lolland-Falsters Folketidende“ og senere i deres Blade Landet over, er jo i den mest afgjorte Modsætning til det, der er Etkammersystemets Idé, nemlig at de politiske Magtforhold afgøres eet Sted: paa den almindelige Valgrets Valgdag og her alene. (Munterhed). Ja, jeg ved udmærket, hvad det betyder, naar det ærede Medlem Hr. Krag morer sig saa højlydt — saa er den ikke saa go' længere!

Det Forslag, Venstre har stillet, deler — modsat Etkammersystemets Idé — Magten mellem 3 Faktorer: der bliver et Flertal, som faar Retten til at vedtage